

Kapitel 4

TROENS BESTANDDELE

"TAWHID" - TROEN PÅ GUDS ENHED

HVAD KALIMA BETYDER

TAWHIDS EFFEKT PÅ MENNESKETS LIV

TROEN PÅ GUDS ENGLE

TROEN PÅ GUDS BØGER

TROEN PÅ GUDS PROFETER

NØDVENDIGHEDEN AF DENNE TRO

TROEN PÅ LIVET EFTER DØDEN

LIVET EFTER DØDEN

TROENS BESTANDDELE

Vores fremlæggelse kan indtil nu opsummeres som følger:

Islam består af underkastelse og Lydighed overfor Allah, universets Herre. Da den eneste autentiske kilde til at kende Ham og Hans vilje og love er gennem den sande profets lære, kan vi definere Islam, som den religion der står for fuldstændig tro på profetens lære, og fast lydighed mod hans måde at leve på. Som følge heraf, er en der ignorerer profeten som mediet, og hævder at han følger Gud direkte, ikke en muslim.

I tidligere tider var der forskellige profeter for hver deres nation, og profetrækkens historie fortæller os, at selv indenfor samme nation kom der den ene profet efter den anden. På den tid var Islam navnet på den religion, den pågældende nation blev belært om af deres profet, eller profeter. Bestanddelene og oprindelsen af Islam var

Islams principper

www.masjed.dk

den samme i enhver tidsalder og på ethvert sted. Udtrykkene for tilbedning og lovgivning og andre detaljer varierede i henhold til lokale og andre særlige betingelser. Det var derfor ikke påkrævet for nogen nation, at følge en anden nations profet, nationens ansvar var. at følge den profet der blev sendt til dem selv.

Perioden for flere profeter fik sin afslutning ved Muhammad (fred være med ham). Islams lære blev fuldkommengjort gennem ham. En gennemgribende lovgivning blev formuleret for hele verden, og han blev gjort til en profet for hele menneskeheden. Hans profet herredømme var ikke begrænset til nogen lokal nation, land eller tidsrum, hans meddelelse var for alle folk i alle tidsaldre. De tidligere meddelelser blev ophævet ved Muhammads komme (fred være med ham), da han gav verden en komplet livsformular. Dette betyder, at der ikke vil komme nye profeter, ingen nye religioner og ingen nye forordninger indtil den sidste dag. Muhammads lære (fred være med ham) er ment for alle Adams børn, hele den menneskelige race. Islam består nu af at følge Muhammad (fred være med ham), hvilket er at vedkende sig hans profetværdighed, at tro på alt hvad han har bedt os om at vi skal tro på, følge ham i bogstav og ånd og underkaste os alle hans befalinger og indikationer, af hvilken den mest fundamentale er «La illaha il-Allah» -der er ingen gud anden end Allah. Dette bringer os nu frem til spørgsmålet: Hvad har Muhammad (fred være med ham) bedt os om at tro på? Hvad er grundstenene i Islams tro? Vi skal fremlægge disse tros-dele. og se hvor simple, hvor sande, hvor elskelige og hvor værdifulde de er, og til hvilke højdepunkter de rejser menneskets status i denne verden og i den kommende.

<<TAWHID>> - TROEN PÅ GUDS ENHED

Islams principper

www.masjed.dk

Den væsentligste og mest fundamentale lære fra profeten Muhammad (fred være med ham) er troen på Guds enhed. Dette kommer til udtryk i den primære «Kalima» i Islam som: Der er ingen anden gud end Allah - «La illaha il Allah». Denne skønne frase er hjørnестenen i Islam, grundpillen og essensen. Det er udtrykket her, der differentierer en muslim fra en kafir (vantro), en mushrik (en der sidestiller andre med Gud og Hans guddommelighed) eller en dahriyah (en ateist).

Accepten eller fornægtelsen af denne tese gør en hel verden af forskel mellem mennesker. De der har troen på dette bliver forenet i et enkelt samfund, og dem der fornægter bliver en opposition til dette samfund. For de troende er der uhæmmet fremskridt at høste i denne verden og i den kommende, mens fiasko og vanære er den endelige station for dem der nægter at tro på tesen.

Dog er forskellen mellem troende og ikketroende ikke begrænset til at udtrykke nogle få ord. Det er selvsagt ikke i sig selv væsentligt at udtrykke disse ord. Den virkelige forskel består i den bevidste accept af denne doktrin og komplet efterleven af den i det daglige liv. Simple gentagelse af ordet «mad» vil ikke stille sulten, og simpel gentagelse af en medicinsk recept vil ikke læge en sygdom.

På samme måde er det, hvis «kalima» bliver r gentaget uden forståelse, den vil ikke kunne forårsage den revolution, den er bestemt til at frembringe. Dette kan kun forårsages ved, at personen forstår den fulde mening af doktrinen og følger den i ord og ånd. Vi undgår ild, fordi vi ved den brænder os, og vi holder os borte fra gift, fordi vi ved, den kan dræbe. På samme måde afholder vi os fra vantro, ateisme og afguderi, hvis vi har opnået fuld forståelse af tawhid. Dette er en naturlig konsekvens af troen på Guds enhed.

HVAD KALIMA BETYDER

Islams principper

www.masjed.dk

På arabisk betyder «ilah» en der tilbedes, et væsen der ikraft af sin storhed og kraft findes værdigt til tilbedning, værdigt til at bøje sig for i ydmyghed. Alt, eller et hvilket som helst væsen, der besidder så stor en kraft og styrke, at det ikke kan overskues af mennesket, kaldes Også «ilah». Begrebet «ilah» inkluderer også det, at væsenet besidder ubegrænset magt, at andre er afhængig af «ilah», og at det ikke selv er afhængig af

nogen anden. Desuden indeholder «ilah» en betydning af noget tildækket og mystisk. Det persiske ord «Khuda», «Deva» på hindi og «Gud» på dansk, indeholder en lignende betydning. Andre sprog har et ord med tilsvarende betydning.

Ordet Allah er Guds essentielle personlige navn. La illaha il-Allah, betyder ordret: «Der findes ikke nogen ilah, bortset fra det Ene Store Væsen hvis navn er Allah.» Det betyder, at der i hele universet absolut ikke findes noget væsen, der fortjener at blive tilbedt, bortset fra Allah, det er kun for Ham, at hovederne bør bøjes i underkastelse og forgudelse, at Han er det eneste væsen der besidder alle kræfter, at vi er i behov for Hans velgørehed, og at vi er forpligtede til at søge Hans hjælp. Han er skjult for vores sanser, og vores intellekt kan ikke fatte hvad Han er. Nu hvor vi kender til betydningen af disse ord så lad os se på deres særegenhed.

Fra menneskets allertidligste historie, lige så vel som fra antikkens relikvier, fremgår det at mennesket i enhver tidsalder har vedkendt sig en eller flere guder og tilbedt dem. Selv i dag, fra den mest simple til den mest avancerede nation, er det klart at mennesket tror på og tilbeder noget guddommeligt. Det at have en guddom og tilbede den, er noget der ligger i den menneskelige natur, der er noget i den menneskelige sjæl, der tvinger det til at gøre det. Men spørgsmålet er, hvad er det for en ting, og hvorfor føler mennesket sig tvunget til at tilbede? Svaret til dette spørgsmål kan besvares hvis vi ser på den menneskelige situation i dette univers. Hverken mennesket eller dets oprindelse er almægtigt. Mennesket er hverken selv-eksisterende eller selv-forsynende, og menneskets kræfter er heller ikke ubegrænsede. Rent faktisk er mennesket svagt, skrøbeligt, afhængigt og hjemløst. Mennesket er

Islams principper

www.masjed.dk

afhængigt af mange kræfter udefra til opretholdelse af sin eksistens. Undertiden kommer disse kræfter indenfor menneskets rækkevidde, andre gange gør de det ikke. Der er mange væsentlige og essentielle ting af værdi, som mennesket stræber efter, nogle gange opnås det efterstræbte, andre gange opnås det ikke, for det er nemlig ikke fuldkommen i menneskets hånd at opnå det. Der er også mange ting, der kan volde mennesket skade, et helt livs arbejde kan blive destrueret på et øjeblik; tilfældigheder kan bringe hans forhåbninger til afslutning, sygdom, bekymringer og katastrofer truer altid mennesket og blokerer vejen til lykken. Menneskets forsøg på at blive fri af forhindringerne mødes både med held og uheld.

Mange ting overvælder mennesket med deres skønhed og storhed. Bjerge, floder, gigantiske dyr og voldsomme uhyrer, jordskælv, storme og andre naturkatastrofer. Mennesket ser skyer over sit hoved, ser dem fortsættes og formørkes og hører tordenvejre med lyn og tung regn. Solen, månen og stjernerne ses i konstant bevægelse. Mennesket reflekterer naturligt over disse vældige og styrkefulde himmellegemer, og i kontrast til dem, sig selv, skrøbelig og ubetydende.

På den ene side er der disse vældige fænomener, på den anden side er der menneskets bevidsthed om sin egen svaghed, hjælpeløshed og utilstrækkelighed. Det er ret naturligt, at der hos mennesket opstår en primitiv ide om guddom, når det sammenholdes med de storslåede kræfter og de hænder som sammenholder det hele. Sansningen af tingenes styrke får mennesket til at ydmyge sig overfor kræfternes spil og søge hjælp hos dem. Mennesket vil søge at behage disse kræfter for at opnå deres gunst, og frygten for at blive hjemsøgt rammer dybt i bevidstheden, da han kan risikere at blive tilintetgjort.

På det mest primitive stadiet af uvidenhed, tror mennesket, at det er de synlige naturfænomener med deres storhed, der enten giver hjælp eller negativ indflydelse i dets affærer. Mennesket forfalder til at tro, at disse fænomener i sig selv holder kraften og autoriteten, og derfor begynder mennesket at tilbede dyr, træer, bjerge, ild, regn,

Islams principper

www.masjed.dk

lugt, himmellegemerne og utallige andre objekter. Denne er den værste form for uvidenhed.

Når menneskelig uvidenhed spredes, og visse lysglimt kommer med ind på den intellektuelle horisont, opstår bevidstheden om at de store objekter i sig selv er hjælpeløse og afhængige, eller nærmere de er endnu mere hjælpeløse end mennesket selv, og mere afhængige. Selv det største dyr dør og bliver til intet, på samme måde som selv den mindste myre gør det, og det mister alt sin kraft og styrke. Store floder udtørres, bjergene kan selv af mennesket sprænges i luften, jordens produktivitet er ikke styret af jorden selv. Vandforekomster gør den frugtbar, og tørke gør den gold. Selv vandet er ikke uafhængigt, for det er afhængigt af luften, der bringer skyerne. Luften er i sig selv magtesløs, og er afhængig af andre årsager for at kunne fungere. Månen, solen og stjernerne er også bundet af en magtfuld lov uden for deres egne afstukne love, fra hvilke de ikke kan afvige den mindste smule.

Efter alle disse overvejelser, vender menneskets sind sig mod muligheden for en magtfuld mystisk og guddommelig kraft, der styrer alle disse fænomener og objekter, en kraft der hos sig har samlet al autoritet. Disse overvejelser giver stof til en formodning om mystiske kræfter bag naturfænomenerne, med utallige guder der regerer over hver deres områder i naturen. Materielle former og symboler bliver konstrueret med det formål at repræsentere disse kræfter for mennesket, hvorefter mennesket tilbeder dem ved at ydmyge sig foran symbolerne. Dette er også en form for uvidenhed, sandheden bliver skjult for det menneskelige øje på dette niveau af menneskets intellektuelle og kulturelle pilgrimsrejse.

Efterhånden som mennesket gør videre fremskridt indenfor viden og lærdom, og efterhånden som mennesket reflekterer mere over livets fundamentale problemer, finder det frem til en altomfattende lov, der omfatter og kontrollerer hele det samlede univers. Hvilken fuldkommen ensartethed der er i forholdet mellem solopgang og solnedgang, mellem vindene og regnen og mellem årstidernes skriften. Hvilken vidunderlig harmoni der er, i de utallige kræfter der arbejder sammen. Hvilken ophøjet

Islams principper

www.masjed.dk

lov, så vis og så effektiv, og hvor storslået; alle universets funktioner er samarbejdede i et tids og begivenhedsskema! Ved at observere alt dette ensartede og regelmæssige lydighedsfænomen overfor alle naturkræfterne, må selv en afgudsdyrker følge logikken og føle sig tvunget til at acceptere, at en guddom må være større end alle de andre, nemlig den guddom der udøver sin overlegne autoritet overfor alle de andre kræfter i universet. For var der andre separate guddomme i universet, så ville de uvægerlig komme til at forstyrre hele universets maskineri.

Mennesket kalder denne, «den største guddom», ved forskellige navne, så som: Allah, Permeswar, Gud, Khuda -i-Khuda'igan. Men da uvidenhedens mørke stadig er over os, fortsætter mennesket med at tilbede visse mindre guddomme sideløbende med den største. Det formodes at Guds kongerige ikke adskiller sig fra det jordiske kongerige. På samme måde som en regent har mange ministre, guvernører m.v., sådan har menneskene også foregrebet tingene på det Guddommelige, på den måde, at man ikke skulle kunne komme til den «Største» - «Gud», uden først at gøre sig vellidt af den befalende under-Gud, så den skal (ifølge visse uvidende folk) også tilbedes og appelleres til for hjælp, og under alle omstændigheder ikke fornærmes. De bliver anset for at være agenter, gennem hvem man kan tilnærme sig den ene store Gud.

Jo mere menneskets viden forøges, des mere utilfreds bliver det med flerguderiet. Så antallet af mindre guder bliver mindre. De mere oplyste folk vil sætte disse afguder under et skapt lys, og finde ud af at ingen af dem besidder nogen form for guddommelighed. De er endnu mindre betydningsfulde end mennesket selv, og endnu mere hjælpeløse, og de må fjernes en for en, indtil der ikke er andre tilbage end den eneste Gud.

Selv efter vedkendelsen at der kun findes Een Gud, forbliver der undertiden nogle efterladenskaber fra afguderiet. Nogle mennesker forestiller sig at Han har en krop lige som mennesker har det, og at Han er på et bestemt sted. Nogle tror at Gud kom ned til jorden i menneske form, andre tror at Gud, efter at have ordner universets sager, trak sig tilbage, og at Han nu er i hvileposition. Nogle tror det er nødvendigt at have en helgen som medie for at komme til Gud, eller ånder, og at intet kan udrettes hos

Islams principper

www.masjed.dk

Gud uden disses mellemkomst. Nogle tror at Gud har et særligt udseende eller form, og at det er en nødvendighed at have dette for øje, foran sig, i tilbedningshandlingen.

Mange lignende forvirrede opfattelser af Guddommen er forblevet, og mange af disse eksempler er hovedrådende hos forskellige folk og nationer, endog i dag.

Tawhid er den højeste koncept for Guddommen. Det er den viden, som igennem alle tidsaldrene er blevet sendt til menneskene gennem profeterne. Det var den viden, som først Adam blev sendt til jorden med.; det var den samme viden Noah, Abraham, Jesus og Moses bragte (Guds fred være med dem alle). Det var den viden Muhammad, Guds fred være med ham, bragte os. Det er absolut ren viden, uden den mindste smule af overtro. Mennesket blev skyldigt i at begå shirk og kufr (tilbedning af afguder), da det vendte sig mod profeternes lære, og blev afhængige af deres egen fejlbarlige søgen efter årsager og opfattelser baseret på falske fortolkninger. Tawhid udvisker alle uvidenhedens skyer og oplyser horisonten med virkelighedens lys.

Lad os se på hvilke betydningsfulde ting tawhid som koncept, disse få ord: «La ilaha ilAllah», omfatter. Hvilken sandhed de indeholder, og hvilken tro de overbringer.

Først og fremmest står vi ansigt til ansigt med universet som spørgsmål, dette store endeløse univers. Mennesket kan ikke se hverken begyndelsen eller enden på det, og sindet kommer til kort. Det har bevæget sig i dets afstukne kurs igennem tiderne, og sådan fortsætter det sin rejse ind i fremtiden. Utallige skabninger er opstået i det og vil fortsætte med at opstå hver dag. Det er så overvældende, at et tænkende sind føler sig

forankret i forundring. Mennesket er uden mulighed for at fatte dets realitet, vi kan ikke tro, at det er opstået ved en tilfældighed. Universet er ikke blot en samling af stof, og det er ikke et rod af ukoordinerede objekter. Det er ikke en sammenholdning af meningsløse ting. Alt dette kan ikke eksistere uden en skaber, en designer, en kontrollant eller en guvernør.

Islams principper

www.masjed.dk

Men hvem er istand til at skabe og kontrollere dette majestætiske univers? Kun Ham der er Mesteren over alle kan gøre det. Ham der er Ubegrænset og Uendelig; Almagtfuld, Alviis, Altomfattende, Alvidende og Altseende. Han må have overlegen autoritet, over alt hvad der eksisterer i universet, og alt hvad der findes i det må være fri for enhver brist eller fejl, og ingen må have autoritet til at bryde ind i Hans arbejde. Kun et sådant væsen kan være skaber Kontrollant og Hersker i universet.

Dernæst er det væsentligt at alle egenskaberne og magten, er samlet hos en eneste. Det er umuligt for to eller flere væsener at sameksistere og have samme egenskaber og magt. Det ville uvægerligt ende i et sammenstød. Derfor må der være kun en suveræn og ophøjet person, der har magten over alle andre. Det er ikke muligt at forestille sig to guvernører for den samme provins . Eller to øverstbefalende de i en hær. På

samme måde er en fordeling af disse kræfter på forskellige guddomme ikke mulig, hvis man f.eks. forestillede sig en gud, der var altvidende, en der var altseende, og en der var livgivende hver især med deres domæne, det er utænkeligt. Universet er en udelelig helhed, og til sidst ville hver af sådanne guddomme alligevel blive afhængige af hinanden, når de skulle udøve deres autoritet. Der ville naturligvis opstå mangler i koordinationen. Hvis noget sådant skulle ske, ville det betyde at verden ville falde fra hinanden. De guddommelige egenskaber er ikke til at overføre. Det er umuligt, at en bestemt guddommelig egenskab kan være tilstede i en bestemt guddom på et tidspunkt, for dernæst at være tilstede i en anden guddom på et andet tidspunkt. Et guddommeligt væsen der ikke evner at holde sig selv i live ved egen kraft, kan heller ikke give liv til andre. Den der ikke kan beskytte sin egen guddommelige kraft er heller ikke passende, når det gælder at regere det uendelige univers.

Jo mere man reflekterer over dette problem, des mere stærk bliver overbevisningen om at alle disse guddommelige egenskaber er nødt til at forefindes hos et og samme væsen. Fleguderer er en form for uvidenhed, der ikke kan stå for en rationel undersøgelse. Det er en praktisk umulighed. Livets og naturens virkelighed passer ikke til det. Mennesket bliver automatisk bragt til virkeligheden, og det er, der er tawhid, Guds enhed.

Islams principper

www.masjed.dk

Mens vi holder gudsopfattelsen for øje, så lad os se lidt nærmere på dette uendelige store univers. Anstreng dig til dit yderste, og søg blandt de synlige objekter du kender eller opfatter, om du deriblandt kan finde en tilfredsstillende løsning på et objekt, der hos sig har alle disse egenskaber. Solen, månen, stjernerne, dyrene, fugle, fisk, stof, penge, et-eller flere mennesker? Besidder nogle af dem de guddommelige egenskaber?

Nej, bestemt ikke. For alt hvad der findes i universet er skabt. For alt hvad der findes er enten kontrolleret eller styret, reguleret og i et afhængighedsforhold til andre. Det er dødelige ting, eller ting der omformes.

Enhver bevægelse der foregår i universet føres gennem en uforanderlig lov, fra hvilken der ikke er nogen afvigelse. De skabte tings hjælpeløse tilstand beviser at ingen guddommelig egenskab kan finde ly nogetsteds i det skabte. Der er intet guddommeligt at finde, og der er absolut ingen forbindelse til dem. Det er en afvigelse fra sandheden, og den største skændsel, at give guddommelige egenskaber til nogle af de skabte ting.

Sådan er meningen med la ilaha il-Allah (der er ingen gud). Ingen dødelig besidder nogen guddommelig magt, ejheller materielle objekter, og ingen fortjener at blive tilbedt.

Men dette er ikke afslutningen på vores søgen. Vi har fundet frem til, at der ikke forefindes nogen guddommelighed i noget af det skabte stof eller i de menneskelige elementer i dette univers. Dette leder os til den konklusion, at der findes en guddommelig personlighed, der er hævet over alt hvad vore øjne kan se i universet. En der besidder guddommelige egenskaber. Hvem er da Viljen bag hele dette fænomen? Hvem er Skaberen af dette enorme univers? Hvem er det, der kontrollerer den perfekte lov, og dirigerer dens særlige rytme? Hvem er det, der administrerer alle bevægelserne? Han er Allah, universets Herre, og ingen anden kan sidestilles med Hans guddommelighed. Dette er hvad «La illaha (il-Allah)» betyder (undtagen Allah).

Islams principper

www.masjed.dk

Denne viden er alle andre former for viden overlegen. Jo mere du anstrenger dig for at undersøge det, des mere bliver du overbevist om, at dette er startstedet for al anden viden. Indenfor enhver gren af viden du søger, det være sig: fysik, kemi, astrologi, geologi, biologi, zoologi, økonomi, politik, sociologi, eller hvad som helst, vil du finde, at jo dybere du går i efterforskningen, jo klarere står sandheden frem «La illaha il-Allah». Det er en koncept der åbner spørgsmålenes døre og i virkelighedens lys, oplyses sandhedens vej. Hvis du fornægter og besværges denne virkelighed, vil du kun opleve illusion for hvert et skridt du tager, da det er en fornægtelse af den primære sandhed, og det medfører at hele universet mister sin meningsfuldhed og betydning for dig.

TAWHIDS EFFEKT PÅ MENNESKETS LIV

Lad os nu studere hvilken effekt «La illaha ilAllah» har på menneskets liv, og lad os se hvorfor mennesket altid, hvis det efterlever denne frase, altid vil have succes i livet, og hvis det fornægter den, vil få fiasko både i dette og det næste liv.

En der tror på denne kalima kan ikke have snæversyn. Han tror på Gud, der er Skaberen af himlene og jorden, og Herskeren over både øst og vest, Opretholderen af hele universet. Efter denne realisation er intet i verden fremmed for ham mere. Han ser på alt hvad der findes som Herrens ejendom, den samme Herre som han selv tilhører. Hans kærlighed, sympati og tjeneste er ikke forbeholdt nogen bestemt gruppe eller område. Hans vision er blevet forstørret, hans intellektuelle horisonter er blevet udvidet, og hans syn er blevet liberaliseret og uendeligt, lige som Guds Kongerige er

Islams principper

www.masjed.dk

det. En sådan vidde i vision kan ikke opnås af en ateist, en afgudsdyrker, eller en der tror på en guddom, der formodes at besidde begrænsede og defekte kræfter lige som mennesket selv.

Denne tro producerer i mennesket den højeste form for selvrespekt og selvagtelse. Den troende ved, at Allah alene er den der besidder al magt, og ingen ved siden af Ham kan skade eller gavne mennesket.

Denne overbevisning gør mennesket uafhængigt og selvstændigt over for alle magter og kræfter, andre end Guds. Efter denne erkendelse vil mennesket aldrig mere bøje hovedet i ydmyghed overfor nogen skabning, og det vil heller ikke række hånden ud efter noget, til andre end Gud, mennesket vil ikke falde på maven af beundring overfor nogen af Guds skabninger. En indstilling som denne kan ikke produceres gennem nogen anden tro end Islam. Det er derimod nødvendigt for dem der tilbyder andre skabninger end Gud, undertiden også at bugge og skrabe for noget i skabningen, alt efter om de opfatter disse skabninger, som nogen der kan gavne eller skade dem, hvad enten de sætter lid til dem eller frygter dem.

Sammen med selvrespekten genererer denne tro tillige en form for moderation og ydmyghed i mennesket, der frigøre det for forventning og falskhed. En troende bliver aldrig hoven eller arrogant. Den oppustede stolthed over magt og rigdom får ingen plads i hjertet, fordi mennesket nu er klar over at hvad det end besidder, så er det blevet givet fra Gud, og det er Gud der kan fratage lige så vel som give. I modsætning hertil bliver en vantro stolt når han opnår nogle verdslige fordele, da han tror, at det er hans fortjeneste gennem egen indsats. På samme måde er stolthed og selvtilstrækkelighed et naturligt produkt af **shirk** (det at associere noget med Gud i Hans Guddommelighed), fordi **en mushrik** tror at han har en særlig relation med sine guddomme, en relation der ikke findes mellem dem og de andre mennesker. . .

Denne tro gør mennesket retskaffent og oprigtigt. Den indgiver mennesket en overbevisning om, at der ikke er andre måder at opnå succes og frelse på end sjælens renhed og god opførsel. Med en perfekt tro på Gud, der er hævet over alle behov og som er fuldstændig retfærdig, og som ikke har nogen særlig relation til nogen på

Islams principper

www.masjed.dk

grund af eget værd, er der grundlagt en tro og en bevidsthed om, at med mindre man lever et retskaffent og retfærdigt liv overfor alle, kan man ikke opnå succes. Ingen indflydelseskilde eller undergrundsaktivitet kan frelse mennesket fra ruin. I modsætning til dette lever en kafir og en mushrik altid på falske forhåbninger. Nogle af dem tror at Guds søn har rådet bod for deres synder, andre tror at de er favoriserede af Gud og derved undgår Hans straf, endnu andre tror at deres helgener vil gå i forbøn for dem hos Gud på deres vegne, mens andre foretager ofringer til deres guddomme, og tror at de ved at bestikke disse kan opnå en tilladelse, til at gøre hvad de lyster. Sådanne falske troslærere holder dem indespærrede i synd og ugerninger. Da de er afhængige alene af deres guddomme, bekymrer de sig ikke om deres eget sjæleliv og renhed i handlinger. Hvad angår ateisterne, så tror de ikke at der er nogen der har magt over dem, over for hvem de skulle blive gjort ansvarlige for deres gode eller dårlige handlinger, og derfor opfatter de sig som værende uafhængige, og handler lige som det falder dem ind. Deres egen fantasi bliver til deres gud, og de forbliver slaver af deres egne ønsker og forhåbninger.

En troende mister aldrig modet. Han har en fast tro på Gud, der er Mesteren over alle jordens og himlenes rigdomme, Hans storhed og gavmildhed har ingen ende, og Hans magt omfatter alt. Denne tros indflydelse på en troendes hjerte er bemærkelsesværdig. Den bibringer tilfredshed, fredsommelighed og opretholder det gode håb. Til trods for at der muligvis kommer en fornægtelse fra hele omverdenen, så vil troen og afhængigheden aldrig forlade en, og med denne styrke kan man gå videre i sin kamp. Så udpræget en tillid kan ikke opstå fra nogen anden tro, end troen på Gud. Både en kafir, mushrik og en ateist har små hjerter; de er afhængige af begrænsede kræfter, og derfor er de i nødens stund hurtigt overrumplede af mismod, og ofte begår de selvmord.

Denne tro producerer i mennesket en meget stærk viljestyrke og fremdrift, med en tålmodig tillid til Gud. Når først den troende har besluttet sig og lagt sine ressourcer frem for at opfylde den Guddommelige befaling, for at sikre sig Guds velbehag, så er han sikker på, at han har al støtte bag sig af selveste universets Herre. Dette gør ham i allerhøjeste grad fast og styrkefuld som et bjerg, og intet mål af vanskeligheder,

Islams principper

www.masjed.dk

besvær og modstand kan få ham til opgive sin beslutning. Shirk, kufr og ateisme har ingen effekt der kan sidestilles.

Denne deklARATION inspirerer tillige mennesket til modighed. Der er to ting der forårsager fejhed hos et menneske: a) frygt for døden og kærlighed til sikkerheden, samt b) ideen om at der er nogen anden foruden Gud, der kan fratage livet, og at man ved at adoptere foranstaltninger kan undgå døden. Troen på La ilaha il-Allah, fjerner begge disse ideer fra sindet. Den første ide forsvinder fordi man ved at liv, ejendom og alle andre ting, tilhører Gud, og man bliver rede til at ofre det hele for Hans skyld. Den anden ide kommer man af med, fordi han ved at ingen våben, og intet menneske eller dyr, har magt til at fratage livet. Kun Gud har magten til at gøre dette. Der er blevet forudbestemt et tidspunkt for døden, og alverdens kræfter i forening kan ikke fratage nogen deres liv før denne tid. Det er af denne årsag, at der ikke er nogen mere modig, end den der har troen på Gud. Intet kan true ham, ikke den stærkeste hær, eller den sværest tænkelige opposition, kan i sig selv få ham til at frygte. Hvorfra skulle en mushrik eller en kafir få denne styrkende kraft og fremdrift fra? For dem er livet den mest dyrebare ting de har, de tror at døden, er noget fjender bringer og påfører, og at det er til at løbe fra.

Troen på La ilaha il-Allah skaber en indstilling af fred og tilfredshed, og fjerner jalousi og misundelse fra sindet, holder fristelser på afstand, og forhindrer at søge egen succes gennem unfair midler. En troende forstår at alle værdier er i Guds hånd, og at Han deler ud af det, som Han ønsker, mennesket er underlagt Guds vilje helt og aldeles, både ære, magt omdømme, autoritet og alt andet. Det er Ham der giver til mennesker i Sin godhed, som det passer Ham. Mennesket kan kun kæmpe sig vejen frem på helt fair betingelser; succes eller ej, det er afhængig af Gud. Hvis Gud vil give, så kan ingen magt i verden forhindre det, vil Han tilbageholde, er der ingen, der kan træde op og fremskynde noget. I modsætning til dette, opfatter en mushrik, en kafir eller en ateist dette som afhængigt af deres egen indsats, eller forhindringen som forårsaget af en jordisk Opposition. Af denne grund er de altid afhængige og slavebundne til jalousi og begær. De vil ikke kunne holde sig tilbage, når det gælder bestikkelse, smiger, sammensværgelse eller andre unfair måder at nå deres mål på.

Islams principper

www.masjed.dk

Intet vil kunne stoppe deres jalousi og misundelse overfor en rival med succes, og de vil gøre alt for at forårsage hans modgang.

Den mest fremtrædende effekt af La illaha il-Allah er, at det får mennesket til at vedkende sig og følge Guds love. En person der har en sådan tro, er bevidst om, at Gud kender til alle ting, både i det åbne og det skjulte, og at Han er nærmere til os end vores egen halspulsåre. Om vi begår synd i et skjult hjørne eller i nattens mørke, eller om vi begår en god handling, Gud ved det, vi kan skjule noget for andre mennesker, men ikke for Gud, vi kan undgå alle andre end Ham. Jo stærkere et menneskes tro er på dette område, jo mere pligtopfyldende vil det blive overfor Guds befalinger. Mennesket vil søge at undgå det forbudte, og vil søge at fuldføre det ønskelige til sit yderste, både åbent og skjult, fordi det er klar over, at Guds politi aldrig vil lade det ene med dets handlinger. Ubehaget ved denne rettergang vil få os til at opfylde denne vigtigste forpligtelse påført gennem trosbekendelsen: «la illaha ilAllah». Det er alene gennem denne erkendelse at det bliver muligt at fuldføre forpligtelserne overfor Gud.

I henhold til profeten Muhammads lære (Guds fred være med ham) er troen på Gud det mest fundamentale og væsentligste princip. Det er hjørnesteinen i Islam, og det er kildeudspringet for dets kraft. Alle andre trossætninger, befalinger og love står fast forankret på dette grundlag, de får alle næring fra denne kilde. Tager man denne grundlæggende sætning (La ilaha il-Allah) væk, vil der intet blive tilbage af Islam.

TROEN PÅ GUDS ENGLE

Islams principper

www.masjed.dk

Profeten Muhammad (fred være med ham) har desuden instrueret os i at have tro på Guds engle. Dette er den anden artikel i den islamiske lære om tro, og den er meget væsentlig, den renser koncepten om tawhid for enhver urenhed, og fra enhver risiko for selv den mindste skygge af shirk (polyteisme).

Polyteisterne har associeret to slags skabninger med Gud:

Dem der har en materiel eksistens og er synlige for det menneskelige øje, som f.eks. månen, stjernerne, ilden, vandet, dyrene og «store mænd».

Dem der ikke har nogen fysisk eksistens og derfor ikke er synlige for det menneskelige øje, de usynlige væsener der formodes at være beskæftiget i universets administration, f.eks. en der kontrollerer luften, en anden lyset, en tredje regnen og så videre.

De formodede skabninger af typen under a), har som følge af deres materielle eksistens, mødt deres afsløring allerede ved øjet, og ved kalimat: La illaha il-Allah. Dette er for så vidt rigelig afsløring af ideen om, at de har del i nogen form for guddommelighed, og derfor ikke fortjener helliggørelse. Den sidstnævnte type, som værende ikke-materiel, er mere mystisk da den er skjult for det menneskelige øje, og det har fået polyteisterne til at hæfte mere betydning til disse væsener end til andre. De formoder at de er guder, eller gudebørn, de laver gud-støtter til deres forherligelse og ofrer til dem. For at rense troen fra dette.